

Льюїс Керролл

АЛІСА В ДИВОКРАЇ

Харків
ФОЛІО
2021

Розділ перший У ГЛИБ КРОЛЯЧОЇ НОРИ

Алісі почало вже неабияк набридати отаке сидіння з сестрою на бережку, коли геть нічим розважитися: раз-другий вона зазирнула до книжки, яку сестра саме читала, та в ній не було ні малюнків, ні діалогів. «А що за користь із книжки, — подумала Аліса, — без малюнків і діалогів?»

Тож вона міркувала (наскільки вже ставало сили, бо від спеки чулася сонною та нетямуючою), чи так уже захопливо буде сплести собі вінок із ромашок, якщо для цього треба ще підвестися й піти їх назбирати, коли раптом білий кролик із рожевими очицями промайнув просто біля неї.

В цьому не було нічого ТАКОГО ВЖЕ незвичайного; Аліса не те щоб ТАК УЖЕ здивувалася, почувши, як Кролик мурмотить сам до себе: «Ой лишенько! Ой лишенько! Я запізнюся!» (Міркуючи про це згодом, вона подумала, що насправді-то мусила остовпіти, але на той момент усе виглядало цілком природно.) Та коли Кролик на додаток ВИТЯГНУВ ГОДИННИКА З КИШЕНІ ЖИЛЕТКИ, глипнув на нього й заквапився далі, Аліса миттю зірвалася на рівні ноги: її осяяло, що раніше вона ніколи не бачила кролика з жилетною кишенею або ж із годинником, якого можна з тієї кишені витягти. Тож, палаючи з цікавості, дівчинка припустила за ним через галявину й, на щастя, саме встигла побачити, як він шугнув у величеньку кролячу нору попід живоплотом.

За мить і Аліса стрибнула слідом, навіть не замислюючись, як же їй потім звідти вибратися.

Спершу нора прямувала вперед, наче тунель, а тоді раптово пірнула вниз — так раптово, що Аліса ще й оком не змигнула, а вже летіла у глибочезний колодязь.

Чи то колодязь був дуже глибокий, чи то падала вона дуже повільно, а проте в Аліси виявилось досить часу, аби роззиратися на льоту й міркувати, що тепер буде. Спочатку вона спробувала глянути вниз та роздивитися, куди летить, але внизу було затемно, щоби щось розібрати; тоді Аліса поглянула на стінки колодязя й побачила, що вони щільно завішані шафками та полицями; подекуди видніли мапи й картини, прибиті до стін кілочками. З однієї полицки Аліса, пролітаючи, прихопила жбанок; на ньому був напис

«ДЖЕМ ІЗ ПОМАРАНЧІВ», та всередині, як на зло, виявилося порожньо. Просто кинути посудину вона не захотіла, боячись забити когось унизу, й примудрилася за-пхати жбанок до якоїсь шафки, яку саме проминала.

«Що ж, — думала Аліса, — після тако-го падіння загуркотіти зі сходів буде як раз плюнути. Якою хороброю мене всі вдома вважатимуть! Та я б навіть і не кавкнула, якби зверглася з вершечка будинку!» (І це, треба сказати, було аж занадто схоже на правду.)

Униз, униз, униз. Невже це падіння ніколи не закінчиться!

— Цікаво, скільки миль¹ я вже проле-тіла? — промовила Аліса вголос. — Певно,

¹ Миля (англійська) — міра довжини, що до-рівнює 1,609 км.

я маю наближатися до центру Землі. Так, поміркуймо: здається, це мусить бути десь чотири тисячі миль углибину... (бо ж, розумієте, Аліса вивчила кілька таких цікавинок на уроках у класі, і хоч тепер була НЕ НАДТО добра можливість похизуватися знаннями, позаяк бракувало слухачів, зате можна було повправлятися у повторенні) ...так, відстань начебто правильна... але ж цікаво, на якій я широті та довготі? (Аліса зеленого поняття не мала, що таке широта чи довгота, проте вважала, що такі гарні й величні слова не гріх і вимовити зайвий раз.)

Невдовзі вона знову заговорила:

— Ото буде дивина, якщо я пролечу просто КРІЗЬ Землю! Певно, весело буде вискочити поміж людей, що ходять догори дригом! Антипати, чи як їх... (зараз Аліса навіть пораділа, що НІХТО її не чує, бо

ЗМІСТ

<i>Розділ перший. У глиб кролячої нори.</i>	<i>7</i>
<i>Розділ другий. Озеро сліз</i>	<i>26</i>
<i>Розділ третій. Партійні Перегони та правдива історія</i>	<i>43</i>
<i>Розділ четвертий. Кролик засилає в димар Крихітку Білла</i>	<i>58</i>
<i>Розділ п'ятий. Що порадила Гусінь</i>	<i>78</i>
<i>Розділ шостий. Перець і поросля</i>	<i>96</i>
<i>Розділ сьомий. Божевільне чаювання.</i>	<i>119</i>
<i>Розділ восьмий. Королівське поле для крокету</i>	<i>142</i>
<i>Розділ дев'ятий. Розповідь Фальшивого Черепахи</i>	<i>164</i>
<i>Розділ десятий. Омарова Кадриль</i>	<i>186</i>
<i>Розділ одинадцятий. Хто вкрав пироги? . . .</i>	<i>205</i>
<i>Розділ дванадцятий. Свідчення Аліси</i>	<i>223</i>
<i>Примітки перекладача</i>	<i>242</i>